

Тәуелсіздік – біздің маңдайға басқан бағымыз!
Нұрсұлтан НАЗАРБАЕВ.

Жетісу

АЛМАТЫ ОБЛЫСТЫҚ
ҚОҒАМДЫҚ-САЯСИ,
ӘЛЕУМЕТТІК-ЭКОНОМИКАЛЫҚ ГАЗЕТ

Газет 1918 жылғы
маусымнан шығады

WWW.Zhetysu-gazeti.kz

Jetisu2002@mail.ru

№ 11 (18287)

Сенбі, 28 қаңтар, 2016 жыл.

КЕЛБЕТ

Күданың күдіреті, біздің журналист ағайындардың айналасындағы жұрттан ат оздырып, алақайлар бір артықшылығы бар. Айталық, төрткүл дүниені төңкеріп тастауға қабілетті ғұлама ғалымдардың немесе ажал аузындағы бейбақтың бетін бері қаратар дауагәй дәрігерлердің есімін ел әрдайым біле бермеуі мүмкін. Ал көпшіліктің көкейінен шыққан көшелі дүниелер тудырған әріптестеріміз тез танылады. Бұл енді кез келген кәсіп иелерінің маңдайына бұйыра қоюы екіталай бақыт.

ТУҒАН ЖЕРІМ – ТУҒЫРЫМ

Менің қазіргі мекенім Сарыарқа сауырындағы самаладай Астана мен кіндік қаным тамған Балқаш бауырындағы ауылымның арасында еңку-еңку жер жатыр. Кейде ерке Есілдің жағасында отырып,

АДАЛДЫҚ АКСИОМАСЫ

Көрнекті журналист-жазушы Жанат ЕЛШІБЕКТИҢ жан сыры

книрдағы Қараталымды аңсайтынымды қайтерсін. Санадағы сағыныш кеудені сыздатып, керемет сезімдерге бөлейді. Сондайда қолға қалам алып әдемі әсерлерімді ақ қағазға айшықтаймын. Өттен,

өзінің мектебінің жағымды жаңалықтарын жолдап жібер». Ауялу аманның әлгі сөзі әсер етіп, алғашқы мақалаларымды жаза бастадым. Соның нәтижесінде «Қазақстан пионерінде» (қазіргі

Алғашында ашулылау көрінген адуынды бастықтың бас-аяғымды барлай қарап, жылы жымғанын байқадым. Жаныма нұрлы шуақ құйған сол жалқы сөт, жалғыз ауыз сөз жадымда

сойдақтатып қолын қойды да, дереу баспаханаға жөнелтті. Ертесіне жоғары жақтан жұмсалған сойтан жұдырықтың сокқысын маған дарытпады. Бұл мыңнан бір мысал ғана. Осы шулы мақалам лездемеде мақталып, қызметтес қыз-жігіттер құттықтап жатты. Тек Оралхан Бөкеев қана еш үнсіз қалғанын іштей жаратпағанымды жасырмаймын. Алайда, үш күннен кейін Орекең аңқылдап бөлмеме келді де: «Әкелші қолыңды, бүгін ғана оқыдым. Көксікеті проблеманы көтеріпсің», – деді. Көңілімде қатып үлгерген көк мұздың көбесі соғіліп қоя берді.

Қайран жиырма бестің кимас қызықтарға толы қырақасын аса бере «Социалистік Қазақстанға» шақырылды. Әрине, есімімді елге танытқан «Лениншіл жастаң» кетудің оңай соқпағаны анық. Үзеңгі қағыстырып, қатарласа шапқан қаламдас-тарымды кимай үш жылдай жүрдім. Спорт тақырыбындағы репортаждары мен очерктерін қалың оқырман қауым сүйсіне оқыған Сейдағанның тақырып қоюдағы тапқырлығы, қарауындағы іні-қарындастарының қабілет көзін ашудағы көрегендігі, әркімді орнымен пайдалана білетін сұңғылалығы еріксіз бас шайқататын. Осындай білікті маманнан тәрбие алып, оң-солымды айырғанымды мақтан тұтамын.

«СҚ»-ның сыққан ұжымы мені бірден бауырларына тартты десем, өтірік айтқан болар едім. Алғашқы таныстыру жиналысында-ақ тарпа бас салғандар табылды. Қиғаштау кетіп, қиямпұрыстау сұрақ қойғандар кездесті. «Сені кім мұнда шақырды?» дегенде, күтпеген сауалға күмілжіп қалдым. Абырой болғанда, редактордың бірінші орынбасары ара түсті. «Онда сіздің шаруаңыз қанша, редакция алқасы солай шешті», – деді Балғабек Қыдырбекұлы әлгі ағайға ажырая қарап. Енді есімді жия бергенде «Шашың неге ұзын?», – деді екінші біреуі. Жастар газетінде жағамыз жайлауда жүріп үйреніп қалғандықтан бұл сауал қисынсыздыа сияқты көрінді. Кейінірек мұндағылардың жүріс-тұрысы мен киім киісіне дейін өзгешелеу екенін ұқтым.

Басшымыз Сапар Байжанов салмақты мінезімен, барынша байыптылығымен ерекшеленетін. Өзі тамаша очеркист. Екінші орынбасары Сарбас Ақтаев та ақтангер журналист. Басқа да үлгі-өнеге аларлық ағаларымыз жетіп артылатын. Сойы бөлек сол сардарлардың сарбазы болып сондарынан ердім. Қызметтің қызығын да, шығығын да көрдік. Оны таңға ұрып айтып тауыса алмайсың.

«СҚ-ның» қыр-сырын менгеріп, әбден ысқылған кезімізде «Қазақ әдебиеті» «құда түспесі» бар ма. Күдіреті күшті Компартияның пәрменімен

